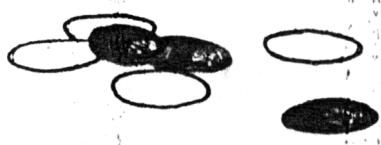
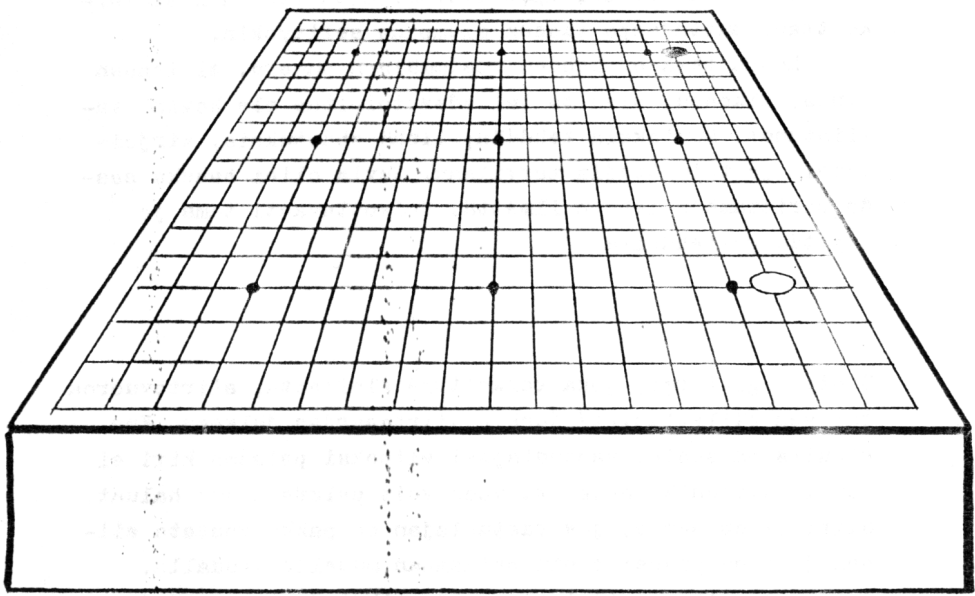

SENTE

HELSINGIN GO-KERHO RY:N JULKAISU

Numero 1

4.3.1986

Sente

Toimitus: Vesa Laatikainen (päätoimittaja)
 Matti Siivola
 Keijo Alho

Kysymys: "Sente ?"

Vastaus: " Käsissäsi on nyt Helsingin go-kerhon go-lehti - julkaisu, jota vaille Suomi on ollut aivan liian kauan. Gota tuntevan pitäisi myös tietää, mitä lehden nimi tarkoittaa, mutta onpa tuossa alempana selityskin.

Koska tämä on lehden ensimmäinen numero, ei lehden linja, ulkoasu, sisältö tai edes toimitus ole kovin vaikiintunut. Muutoksia tehdään; lisää ehdotuksia, kirjoituksia ja toimittajia tarvitaan. Kuvia olisi hauska saada piristämään lehden ilmettä. Toivottavasti tämä jo näyttää go-lehdeltä."

Sente - go-termi, joka tarkoittaa aloitetta, siirtovuoroa tai sen säilyttämistä jonkin siirtosarjan jälkeen. Kun sinulla on sente, vastustajasi viimeksi pelaama kivi ei vaadi välitöntä vastausta vaan voit pelata minne haluat. Siirtosi on sente, jos vastustajan on pakko vastata siihen ja sinä pääset ensin pelaamaan muualle laudalla. (Ei ole mitään erityistä syytä, miksi Sente on tämän lehden nimi. Kunhan vain tuntui sopivalta.)

HELSINGIN GO-KERHON KEVÄTKAUSI 1986

Keväällä go-kerhon peli-illat pidetään tiistaisin ja perjantaisin. Tiistaina aloitetaan kuuden aikoihin ja perjantaina vartin yli viisi.

Opetusta järjestetään:

8.4. tiistai

29.4. tiistai

Turnauksia pidetään:

18.3. tiistai

-pikapeliturnaus tasoituksin

18.-20.4.

-Jaakko Munkki - turnaus tas.

8.-9.3. olisi tarkoitus lähteä joukolla Tampereelle, jossa pidetään esittelytilaisuus ja tutustutaan sika-läisiin gon pelaajiin.

HELSINGIN GO-KERHON HALLITUS ennen 4.3.86

Puheenjohtaja	Keijo Alho Kuusitie 8 A 14 Hki 27 puh. 483 401
Varapuheenjohtaja	Vesa Laatikainen Juustenintie 3 C 30 Hki 41 puh. 566 1918/ co. Syrjänen
Toiminnanjohtaja	Matti Siivola Taulutie 1 A 1 Hki 68 puh. 725 925
Sihteeri	Jouko Kivinen
Rahastonhoitaja	Paul Klinge Olli Lounela

HELSINGIN GO-KERHON VAIHEITA
OSA I : ALUSSA ...

Helsingin Go-kerhon perustaminen lähti liikkeelle siitä, kun Oliver Whitehead ja Ilkka Lehto olivat samoihin aikoihin toisistaan tietämättä käyneet Japanin suurlähetystössä tiedustelemassa Go-pelin harrastamisesta Helsingissä. Oliver Whitehead, suomalais-tunut englantilainen, oli oppinut pelin Englannissa ja Ilkka Lehto puolestaan opintomatalla Japanissa. Lähetystöllä ei ollut antaa muuta apua kuin tutustuttaa kyselijät toisiinsa. Tämä tapahtui keväällä 1979.

Kevään mittaan ajatukset oman kerhon perustamisesta alkoivat orastaa. Puuhapari, johon oli liittynyt myös Kyösti Lehto, kirjoitti Helsingin Sanomien Kadunmies -palstalle 28.4.79 jutun, jossa esiteltiin Go-peli ja pyydettiin yhteydenottoja pelistä kiinnostuneilta.

Kesän aikana pelaajia ilmaantuikin niin monta, että oltiin valmiita perustamaan kerho. Perustamiskokous pidettiin elokuun 27. päivänä 1979 ja kerhon nimeksi valittiin Helsingin Go-kerho ry. Allekirjoittajia yhdistyksen perustamiskirjassa oli yhdeksän. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Jaakko Munkki, joka oli tuolloin kerhon vahvin pelaaja (3 kyu). Yhdistykselle laadittiin säännöt, joissa yhdistyksen tarkoitukseksi todetaan "... Go-pelin pelaaminen ja tunnetuksitekeminen. Näitä tarkoituksiperiään yhdistys pyrkii toteuttamaan järjestämällä peli-iltoja, kilpailutilaisuuksia ja keräämällä Go-aiheista kirjallisuutta sekä muilla vastaavilla tavoilla." Helsingin Go-kerho ry merkittiin yhdistysrekisteriin 24.7.1981.

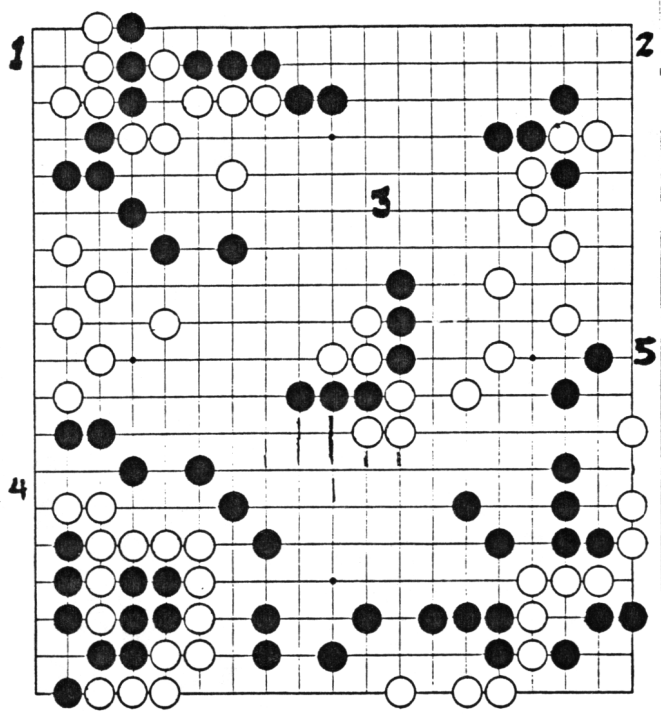
Kerho kokoontui alkuaikoina Oliver Whiteheadin kotona, mutta pian siirryttiin Ravintola Vanhan Polin Pokkamonttuun. Peli-ilta oli kerran viikossa tiistaisin. Pelattiin innolla ja peliin uppoutuneina, mutta ravintolailmapiiri alkoi vähitellen häiritä, joten vähitellen alettiin etsiä uutta pelipaikkaa. Kerho siirtyikin pari vuodeksi Uudelle Ylioppilastalolle Helsingin keskustaan, mutta vielääkään paikka ei tuntunut omalta.

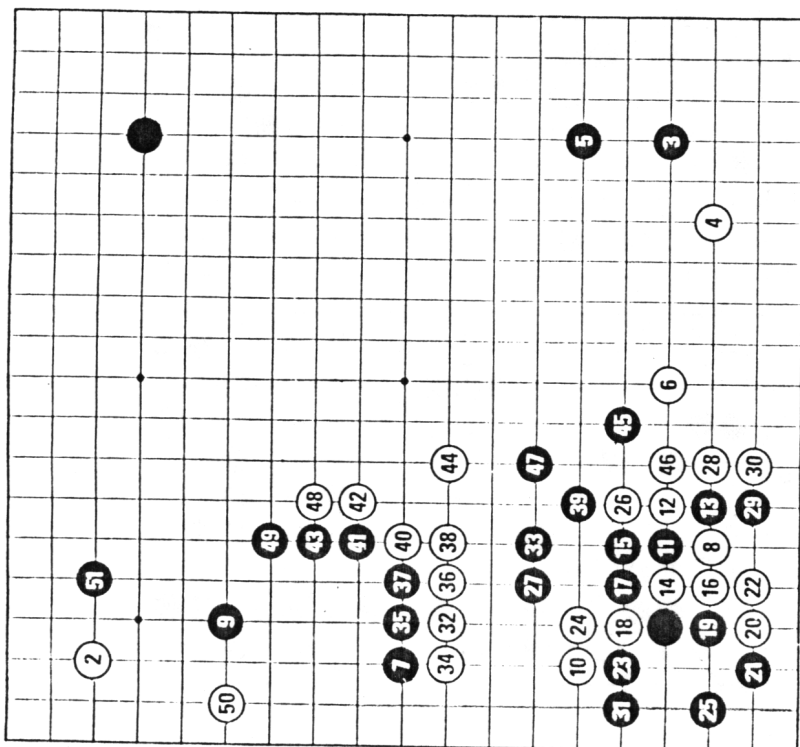
Vuoden 1984 syksyllä saatiin sitten vuokrattua Helsingin kaupungin nuorisosiainkeskukselta tilat juuri valmistuneesta Itäkeskuksen monitoimitalosta. Näissä tiloissa toimitaan edelleenkin, nyt sekä tiistai- että perjantai-iltaisain. Kerhon toiminta on lopultakin vakiintunut ja kiertolaiselämä päättynyt: nyt voidaan keskittyä pelaamiseen ja Go-pelin tunnetuksi tekemiseen.

Keijo Alho

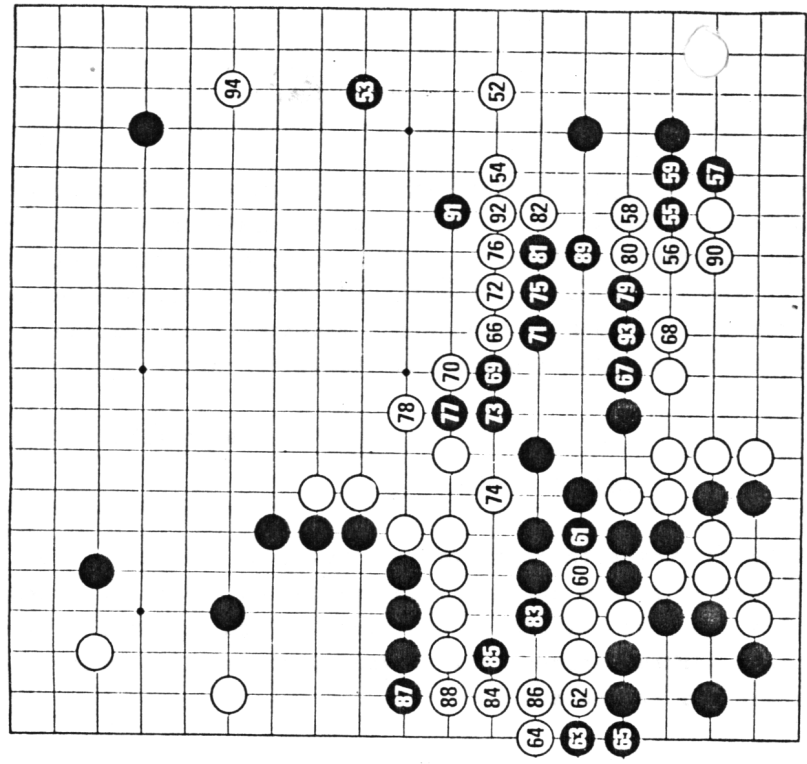
VIISI TEHTÄVÄÄ

Tämä sekasortoiselta näyttävä keinoitekoinen tilanne kätkee sisäänsä viisi erillistä ongelmaa. Jokaisessa niissä musta pelaa ensin; 1., 4. ja 5:ssä valkea on tapettava, 2. ja 3:nnessa mustan on vangittava tärkeät valkean kivet. Vastaukset ensi numerossa (tai suullisesti kerhossa.)

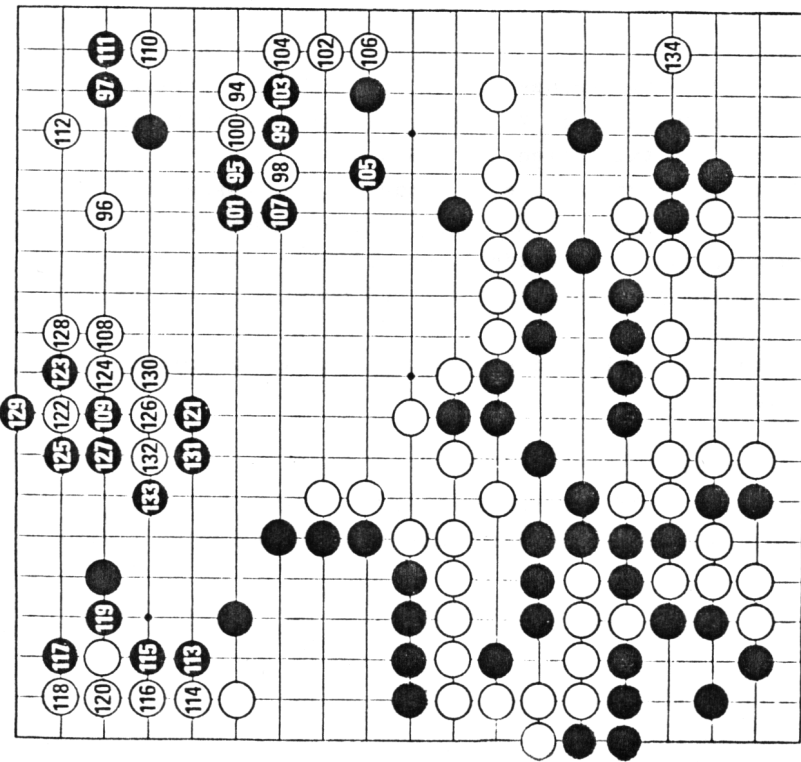

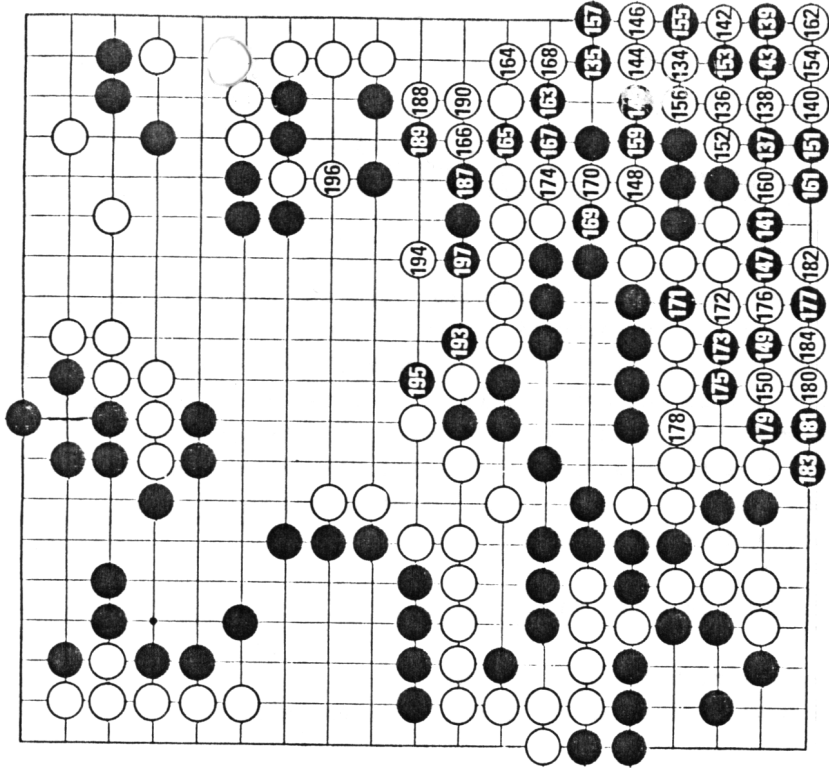
Kuvio 1 (2 - 51)

Kuvio 2 (52 - 94)

Kuvio 3 (94 - 134)

Kuvio 4 (134 - 197)

158 : ko 142:era

185 177:es:186 184:eru

191 180:es:192 kytkee 177:eru

Perjantaipeleli

Go-kerhon perjantai-illoissa käy vain muutama pelaaja kerrallaan, joten paikalle sattuvilla on pelatessaan ympärillään rauha ja hiljaisuus. Joskus kuitenkin hiljaisuus peittää murhia tai murhayrityksiä, puistattavia taisteluita ja kammottavia erehdyksiä, vaihtokauppoja tinkimisineen ja joskus jopa teräviä oivalluksia. Vai mitä voisi sanoa pelistä, jonka Matti ja Vesa pelasivat yhtenä perjantaina ainoana todistajanaan Olli.

Helsinki, Itäkeskus 24.1.1986

Valkea: Matti Siivola 3 dan

Musta : Vesa Leatikainen 1 dan 2 kiven tasoitus

Kommentteja:

Kuvio 1 (2-51)

Musta 9. Musta haluaa pelata omaa peliään mutta 24 on tavallisempi ja parempi. Valkean olisi myös pitänyt pelata 24 10:n sijasta tai sitten 3-3 -invaasio.

Musta 13: Uhkarohkea siirto tässä tilanteessa, kun valkealla on kivi molemmin puolin nurkkaa. Musta saa olla tyytyväinen, jos välttää täystuhon. 14-31:n aikana valkea ottaa pisteitä ja musta yrittää pysyä hengissä nurkassa ja onnistuukin.

Valkea 50: Valkealla ei ole vielä mitään kiirettä pelata tähän.

Kuvio 2 (52-94)

Musta 55: Paljon parempi olisi ollut pelata kaksi pistettä yleemmäksi. 55 - 58:n jälkeen musta menettää aloitteen.

Musta 63,65: Tyyperiä ja ajattelematon senten menetys.
Valkea 64 riittäi kytkemään valkean viisi leikkaavaa kiveä.

Valkea 66: Tämän jälkeen mustan elämä on taas vaikeaa.
Tosin Matin mielestä 69 olisi ollut vahvempi hyökkäys.

Valkea 68: Turhan alistuva.

Valkea 72: Atari 73:sta olisi tappanut suurimman osan mustan ryhmästä mutta mustan 73:n jälkeen ryhmän tappaminen on erittäin vaikeata ja kenties mahdotonta.

Musta 83-91: Nämä kakashit eivät ole hyviä.

Kuvio 3 (94-134)

Valkea 94: Musta 95 on niin hyvä vastaus 94:ään että valkean olisi pitänyt pelata korkea kakari (100) hyödyntääkseen muuriansa. 95-107:n jälkeen valkean muurin teho on kadonnut melkein kokonaan. Tämän kuvion aikana peli on poikkeuksellinen rauhallista ja selkeää.

Valkea 134: Ilkeä loppupelisiirto, josta seuraa hirmuinen myllerrys.

Kuvio 4 (134-196)

Musta 135: Varmempaa olisi ollut puolustaa nurkkaa hillitysti 136:sta tai 153:sta. Nyt valkea pääsee elämään nurkassa.

Valkea 140: Uhkan kytkää vasemmalle puolelle 160:llä.

Musta 157: Tuhlattu siirto. Mustan pitää kuitenkin kytkää 159:llä niillä ko-uhkauksia ei ole.

Valkea 168: Käynnistää lopullisen, ennalta-aavistamatoman taitelun, jonka jälkeen mustan alueet ovat valkoisen ja valkoisen alue mustan. 168-192:n aikana molemmat tekevät virheitä mutta lopuksi valkoinen on hyötynyt jonkin verran. Mustalle jää sente, ja kun tilanne on (vieläkin) hieman parempi mustalle, valkealla ei ole varaa virheisiin.

Valkea 196: Pitää tietenkin olla bambu-kytkentä 194:n vieressä, mutta sen jälkeen olisikin mustan vuoro yrittää tappaa valkean ryhmän vasemmalla.

Musta voittaa luovutuksella.

Torstaina, lokakuun viimeisenä pimeänä, sateisena ja kylmänä aamuna neljä go-kerholaista kokoontui Helsingin rautatieasemalle. Turun juna lähti kaksi yli kuusi ja vei matkalaisia kohti Ruotsia. Junassa istuivat Keijo, Lauri, Matti ja Vesa, ja he tutkivat vuoroin Hesaria ja go-kirjoja.

Kun juna saapui Turun satamaan, aamu oli jo valjennut ja laiva odotti valmiina lähtöön. Merimatka kului nopeasti gota pelatessa ja vähän olutta juodessa. Tukholmassa kävelimme urheilullisesti satamasta centralstationille. Yöjuna lähti joskus.

Perjantaiamu, Göteborg. Eihän täällä ollut yhtään lämpimämpää kuin Suomessakaan. Lehdet sentään heiluivat vielä puissa kirkkaanpunaisina. Spårvagnilla pääsimme pelipaikan lähetyville ja hetken käveltyämme seisoiimme rähjäisen oven edessä. Ovessa luki VIK ja Keijo sanoi: "Tämä se on."

Astuimme sisään. Ei ketään. Kuljimme eteenpäin sokkeloisessa huoneistossa (kaupunginosayhdistyksen kerhotila) ja viimein löysimme perähuoneesta Johan Råden, yhden kisojen järjestäjistä. Tämä Råde on muuten muinoin opettanut Matille gon, joten hän on hyvin merkittävä henkilö Suomen go-elämälle. Häneltä kuulimme, että kisoihin oli tulossa ruotsalaisia, saksalaisia ja jopa puolalaisia pelaajia, mutta ei norjalaisia eikä tanskalaisia.

Hiljalleen väkeä alkoi kerääntyä ja kymmeneltä Pohjoismaiden avoimien go-mestaruuskisojen ensimmäinen kierros alkoi. Minä sain vastaani heti tulevan mestarin, Mats Johansson 3 danin. Hän imi hartaasti tupakkaa ja pelasi sen verran varmasti, etten saanut minkäänlaisia voitonmahdollisuuksia. Toisella kierroksella ilta-päivällä pelasin saksalaista 10 kyuta (muuten ainoa kisojen naispelaaja) vastaan, joten taso oli hyvin vaihtelevaa.

Päivän urakan jälkeen meidät suomalaiset opastettiin vanhan mutta hyvin kunnossapidetyn kerrostalon toisen kerroksen huoneistoon, joka oli meidän majapaikkamme kisojen ajan. Kiinalaisessa ravintolassa söimme runsaan aterian ja loppuillan pelasimme gota ja skoolasimme isäntiemme kanssa. Matti ja Lauri kiusasivat ruotsalaisia ongelmillaan. Ulf Olsson olisi voittanut satasen, jos olisi ratkaissut Laurin ongelman ennen keskiyötä. Vaikka lopulta hän tuskastuneena pelasi kiven ja kysyi: "Mitäs tästä seuraa?" ja se sattui olemaan oikea siirto, ei hän silti voinut väittää ratkaisseensa ongelmaa.

Seuraavana päivänä taas kaksi peliä, joissa voitin ruotsalaisen 1 kyun ja saksalaisen 2 danin. Illalla syömään kreikkalaiseen ravintolaan kalliita ruokia. Yöllä taas pelasimme göta ja puhuimme ruotsia.

Sunnuntaina ensimmäisessä pelissä voitin onnekaasti Matin ja aloin jo laskekella, että kolmas sija olisi varma. Tietenkin olisi ollut hauskeempaa, jos olisin viimeisellä kierroksella voitannut Ulf Olssonin, 3 dan, ja tullut toiseksi. Hävisin $18\frac{1}{2}$ pistettä mutta olin hyvin tyytyväinen kolmanteen sijaani.

Mats Johansson voitti kisat puhtaalla pelillä, Ulf Olsson oli toinen. Kun sitten minä olin kolmas ja Matti neljäs, kisat olivatkin oikeastaan Ruotsi-Suomi -maaottelu.

Kaikki pelatut pelit oli merkitty muistiin, koska Ulf oli ajatellut tehdä jonkinlaisen kokoomateoksen kisoista. Hän lupasi lähettää sen kaikille osallistujille jälkepäin. Palkintojenjako oli leppoisa tilaisuus, jossa jaettiin kirjoja ja go-kivikuppeja.

Sitten takaisin Suomen päin. Tukholmassa tuli kiire, kun saavuimme junalla asemalle vain puoli tuntia ennen laivan lähtöä. Taksijono oli sadan metrin mittainen ja tuntui siltä, että yö Tukholmassa olisi edessä. Onneksi vuoroan lopetteleva taksikuski otti meidät jonon ohi kyytiinsä ja vei meidät terminaaliin.

Laivalla saunassa alkoi olla jo kotoisa olo. Aamulla Suomessa, väsynyt olo, tärisevä rantarata ja - Mitä! Lunta!

VL

基

